

αφίλιωτος

αφίλιωτος, -η, -ο, επίθ. [<μτγν. ἀφιλίωτος]. **1.** που δε φίλιωσε, που δε συμφιλιώθηκε με κάποιον: «μάλωσαν τα δυο αδέρφια για τα κληρονομικά κι ακόμη παραμένουν αφίλιωτα». **2.** που δεν μπορεί να συμβιβαστεί, ο ασυμβίβαστος, ο αδιάλλακτος: «έχουν αφίλιωτο μίσος».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας